

TWO Chapter 601 พิธีมอบรางวัลสิ้นปี

ณ มณฑลจิงฉู่, เมืองตานหยาง

การเคลื่อนไหวอย่างฉับพลันของธนาการสี่สมุทร ทำให้ตีเฉินและคนอื่นๆต้องมารวมตัวกัน

“พวกเขาไม่ปล่อยให้ปีใหม่จีนผ่านไปอย่างสบายๆจริงๆ” บางคนบ่นออกมา

มันไม่บ่อยนักที่สมาชิกพันธมิตรหยานหวงจะมารวมตัวกันถึง 6 คน

“พวกเขาคิดอย่างไรเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของธนาการสี่สมุทร?” ในฐานะเจ้าบ้าน ชุนเฉินจุนตัดสินใจเป็นประธานการประชุม

เมื่อตีเฉินเห็นเช่นนั้น มันช่วยไม่ได้ที่เขาจะขึ้นเคื่อง แต่สุดท้ายแล้ว เขาก็ไม่ได้กล่าวอะไรออกมา ในสถานการณ์ปัจจุบัน พันมิตรจำเป็นจะต้องทำงานร่วมกัน ตีเฉินจึงไม่ต้องการจะเผาสะพานของชุนเฉินจุน

อาจกล่าวได้ว่า การเติบโตของตีเฉินนั้น น่าประหลาดใจอย่างมาก

“คิดอย่างไร? ในความคิดของข้า พวกเราควรจะจ้างคนไปทำลายสาขาของธนาการซะ” ซาโพอจุนกัดฟันขณะกล่าว หลังจากสงครามม่อเป่ย์สิ้นสุดลง ซาโพอจุนก็ตกอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก เป็นผลให้เขาเกลียดโอหยางโหวจนถึงแก่น

“อย่าคิดอะไรโง่ๆ!” ตีเฉินขมวดคิ้ว “สาขาของธนาการสี่สมุทร ถูกจัดตั้งขึ้นที่เมืองหลวง ดังนั้น พวกเขาจึงได้รับการคุ้มครองจากราชสำนัก นอกจากนี้ ยังมีทหารชั้นสูงจำนวนมากคอยคุ้มกันด้วย พวกเราจะเป็นฝ่ายได้รับปัญหาเสียเอง โดยที่ยังไม่ทันจะทำอะไรเลย”

“เหอะ!”

ไม่จำเป็นจะต้องคิดมากเกี่ยวกับข้อเท็จจริงนี้ แม้แต่ซาโพบุนก็รู้ว่า เขาเพิ่งกล่าวคำ
ด้วยอารมณ์ออกมา

หลังจากสงครามม่อเป่ย์สิ้นสุดลง ตำแหน่งในพันธมิตรของซาโพบุน ก็เทียบเคียง
ไม่ได้แม้แต่เพียงหลิงฮวน และแม้แต่คนในตระกูลของเขา ก็ไม่พอใจเขาในฐานะที่
เป็นตัวแทนของพวกเขา

ด้วยเหตุนี้ ซาโพบุนจึงไม่กล้าโต้แย้งการตำหนิของตีฉิน ถ้าตระกูลของเขาต้องการที่
จะมีส่วนร่วมในเกมครั้งนี้ต่อไป พวกเขาจำเป็นต้องพึ่งพาตระกูลของตีฉิน

“การเคลื่อนไหวนี้ของธนาการสีสมุทร เป็นสิ่งที่พวกเราไม่สามารถจะหยุดยั้งได้
การประชุมในครั้งนี้ก็คือ การวางแผนเพื่อดึงดูดเงินทุน ไม่ให้พันธมิตรชานไห่เข้าไป
ทั้งหมด” ตีฉินกล่าว

“กล่าวได้ดี!” จานหลางเป็นคนแรกที่สนับสนุนเขา

“ในด้านนี้ ธนาการอยู่ถงยินดีที่จะช่วยเหลือ” เมื่อซุนเซินจุนพบโอกาส ในที่สุด เขา
ก็กล่าวและหัวเราะออกมา

ในความเป็นจริง หลังจากที่ได้รับรู้การเคลื่อนไหวของธนาการสีสมุทรแล้ว ซุนเซิน
จุนก็รู้สึกประหลาดใจในครั้งแรก ก่อนที่เขาจะกลายเป็นรู้สึกปิติยินดี เขาตระหนักได้
ว่า โอกาสในการเพิ่มอิทธิพลของเขาในพันธมิตร ได้มาถึงแล้ว

จากบรรดาพันธมิตรในพันธมิตรหยานหวง ธนาการอยู่ถงของดิแดนหันทานมีขนาดใหญ่
และมีผู้เชี่ยวชาญมากที่สุด ดังนั้น มันจึงมีโอกาที่จะเผชิญหน้ากับธนาการสี
สมุทรได้มากที่สุด

แม้ว่าตีฉินจะรู้สึกไม่ดีเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่เขาก็ไม่สามารถจะกล่าวอะไรได้

“ข้าเห็นด้วย!”

คนแรกที่น่าสนับสนุนก็คือ สื่องป่า

ความประหลาดใจปรากฏขึ้นในดวงตาของตีเฉิน แม้แต่จานหลางก็หันไปหาสื่องป่า

ในทางกลับกัน หลังจากกล่าวออกไปแล้ว สื่องป่ากลับยังทำตัวปกติทั่วไป

‘ตั้งแต่เมื่อไหร่กันที่สื่องป่าได้เริ่มเดินร่วมกับซุนเซินจุนอีกครั้ง?’ ตีเฉินและคนอื่นๆ สงสัย

พวกเขาอดไม่ได้ที่จะคิดย้อนกลับไปถึงหกทศวรรษแห่งหายนะ ในเวลานั้น ซุนเซินจุนตัดสินใจแยกตัวออกไป และรวมตัวเข้ากับสื่องป่า

สิ่งต่างๆ ได้เปลี่ยนแปลงไปอีกครั้งแล้ว?

เนื่องจากผลประโยชน์ร่วมกัน ทุกคนจึงทำงานร่วมกันเพื่อสร้างพันธมิตรหยานหวงขึ้นมา ก่อนที่มันจะค่อยพังทลายลงช้าๆ เพื่อป้องกันเพียวหลิงฮวน สื่องป่าถึงกับตั้งตัวเป็นศัตรูกับซุนเซินจุน

ใครจะคิดว่า สื่องป่าจะเป็นคนที่น่าหวาดหวั่นเช่นนี้

ทุกอย่างจะเปลี่ยนไปตามผลประโยชน์ ตราบเท่าที่เขาคิดว่า หากทำงานร่วมกับซุนเซินจุนจะเป็นประโยชน์ต่อเขา เขาก็ไม่ใส่ใจกับเรื่องขัดแย้งใดๆ

หลังจากที่ได้ผ่านอะไรหลายๆ อย่างมา ซุนเซินจุนก็เริ่มเติบโตขึ้นช้าๆ

จึงเป็นธรรมดาที่ทั้งสองจะกลับมารวมมือกัน

เมื่อเห็นว่าสื่องป่าแสดงความคิดเห็นออกมาแล้ว ตีเฉินก็รู้สึกว่าเขาไม่สามารถทำอะไรได้อีก เขาจึงต้องยอมรับความพ่ายแพ้ “ข้าก็เห็นด้วย”

ซุนเซินจุนยิ้มออกมาเล็กน้อย

“เมื่อเป็นเช่นนั้น พวกเรามาพูดคุยเรื่องการถือหุ้นกันเถอะ!” จานกลางกล่าว

“จากข่าวที่ข้าได้รับมา หุ้น 1% ของธนาคารสีสมุทรมีมูลค่า 200,000 เหรียญทอง เนื่องจากพวกเราต้องเผชิญหน้ากับพวกเขา พวกเราจึงไม่สามารถที่จะลดราคาได้ พวกเราจะใช้ฐานเดียวกับพวกเขา” ซุนเซินจุนกล่าว

“ไม่!” ตีฉิน, จานกลาง และคนอื่นๆ ปฏิเสธข้อเสนอนี้โดยไม่ลังเล

“ทำไมถึงไม่?” ซุนเซินจุนไม่ต้องการจะก้าวถอยหลัง

“สำหรับที่ธนาคารสีสมุทรมีได้รับการประเมินค่ามากเช่นนั้น มันมีเหตุผลที่สำคัญอยู่” ตีฉินรู้สึกขบขันกับความกระหายของซุนเซินจุน “ประการแรก ในด้านของขนาด มันมีสาขาในหลายดินแดน และยังเป็นธนาคารผู้เล่นที่ใหญ่ที่สุดในประเทศจีน ตั้งแต่ที่ดินแดนซานไห่ก่อดั้งมันขึ้นจนถึงปัจจุบัน พวกเขาได้ลงทุนไปมากกว่าหนึ่งล้านเหรียญทองแล้ว และผลกำไรทางการเงินได้หมุนเวียนอยู่ในธนาคาร จนทำให้มันเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพียงแค่จุดนี้จุดเดียว ธนาคารอยู่ลงก็ไม่สามารถจะเทียบได้แล้ว ถูกต้องหรือไม่?”

“จากที่ข้ารู้ ธนาคารอยู่ลงบริการเฉพาะในดินแดนตานหยางใช่หรือไม่? เงินฝากของธนาคารก็ถูกดูดซับจากดินแดนตานหยางจนเหือดแห้ง ธนาคารอยู่ลงในปัจจุบัน จึงเป็นดังเปลือกหอยที่ว่างเปล่า” ตีฉินกล่าวต่อ

“เจ้า!” ความล้าปากใจของซุนเซินจุนกลายเป็นความโกรธ ขณะที่เขากลายเป็นเป้าของคำกล่าวเหล่านี้

อย่างไรก็ตาม ซุนเซินจุนมีความสงสัยอยู่เต็มหัวใจของเขา

เขาไม่คาดหวังเลยว่า ตีฉินจะมีข้อมูลที่กระจ่างชัดเกี่ยวกับธนาคารสีสมุทรม

ลมจักรพรรดิ เป็นองค์กรข่าวกรองในตำนานอย่างแท้จริง มันมีอิทธิพลอย่างมาก

“ประการที่สอง” ตีเงินไม่สนใจเขาและกล่าวต่อว่า “ธนาคารสี่สมุทรสามารถรับสมัครเหล่าผู้เล่นได้ก็เพราะชื่อเสียงของดินแดนซานไห่ ด้วยเหตุนี้ บรรดาผู้นำกิลด์จึงยินดีที่จะนำเงินของพวกเขาออกมาสนับสนุน สำหรับธนาคารอยู่ถง เพื่อที่จะต่อสู้กับพวกเขา พวกเราจำเป็นต้องใช้ประโยชน์จากทรัพยากรและชื่อเสียงของพันธมิตรหยานหวงของเรา”

“พี่ชายตีเงินกล่าวถูกต้องแล้ว”

ครั้งนี้ จานกลางยืนข้างตีเงินอย่างเห็นได้ชัด ความกระหายของซุนเฉินจุนนั้นมากเกินไปจริงๆ

“แล้วเจ้าคิดว่ามูลค่าเท่าใดจึงจะเหมาะสม?” ซุนเฉินจุนเป็นพ่อค้า และการเจรจาเป็นส่วนหนึ่งที่ฝังอยู่ในตัวของเขา เดิม เขาก็ไม่ได้คิดว่า ข้อเสนอของเขาจะประสบความสำเร็จอยู่แล้ว

เขาใช้ข้อเสนอดังกล่าว เพื่อยกระดับการประเมินมูลค่าของธนาคารขึ้นมากเท่านั้น

“50,000 เหรียญทอง และดินแดนตานกลางไม่สามารถถือเสียงข้างมากได้” ตีเงินเสนอ

“เจ้าล้อเล่นหรือ?” ซุนเฉินจุนดูราวกับแมวที่โดยเหยียบหาง

“ข้าจริงจัง!” ตีเงินกล่าวอย่างสงบ

“เมื่อคิดเช่นนั้น ทำไมไม่กลับออกไปกันซะละ 50,000 เหรียญทอง? เจ้ามั่นใจ!” ทศนคติของซุนเฉินจุนไม่ได้อ่อนข้าลงแต่อย่างใด

“การเผชิญหน้ากับธนาคารสี่สมุทร พวกเราไม่จำเป็นต้องพึ่งพาธนาคารอยู่ถงเสมอไป” ตีเงินโยนไฟลับในมือออกมา

เรื่องเลยเถิดมาถึงจุดนี้ มันดูเหมือนเป็นการต่อสู้ระหว่างตีเงินและซุนเฉินจุน

เห็นได้ชัดว่า จานกลางและคนอื่นๆมองที่ดินเป็นตัวแทนของพวกเขา

แม้แต่สีงป่า ก็ไม่ต้องการจะเห็นขุนเขินจุนฉกฉวนพวกเขา เขาจึงเพียงเก็บเงียบ

“แล้วอย่างไร? ธนาการอยู่ถ้งเป็นการทำงานหนักของตระกูลข้า ข้าไม่สามารถปล่อยให้พวกเจ้าทั้งหมดเอามันไปได้” เดิม ขุนเขินจุนพยายามจะปฏิเสธความคิดของที่ดิน แต่ตอนนี้ เขาได้หยิบอารมณ์ออกมา

“ดินแดนตานหยางจะต้องเลิกควบคุมมัน สำหรับราคาหุ้น พวกเราสามารถเพิ่มให้ได้อีก 10,000 เหรียญทอง นั่นคือขีดจำกัดแล้ว” ที่ดินต้อนขุนเขินจุนเข้ามา

จานกลางและคนอื่นๆไม่ได้กล่าวอะไร มันจึงกลายเป็นการตกลงกันอย่างเงียบๆ

เมื่อขุนเขินจุนเห็นเช่นนั้น เขาก็ทำได้เพียงยอมรับอย่างหมดหนทาง และกล่าวอย่างไม่เต็มใจว่า “แต่ดินแดนตานหยางจะต้องเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่สุด ไม่อย่างนั้น ข้าจะไม่สามารถตอบตระกูลของข้าได้”

“ตกลง!”

“เพิ่มราคาหุ้นขึ้นอีก 20,000 เหรียญทองด้วย!” ขุนเขินจุนยังคงไม่ยอมแพ้

“อย่าให้มันมากเกินไปนัก” ความอดทนของที่ดินใกล้จะมาถึงขีดจำกัดแล้ว

ในฐานะตัวแทนของตระกูล ที่ดินไม่ชอบการต่อรองเช่นนี้

“เพิ่มอีก 10,000 เหรียญทอง นี่เป็นขีดจำกัดที่ข้าจะยอมรับได้แล้ว” ขุนเขินจุนไร้ยางอายอย่างมาก แตกต่างจากที่ดิน พ่อค้ายินดีที่จะเสียหน้าเพื่อผลประโยชน์

เมื่อที่ดินได้ยินคำกล่าวเหล่านี้ เขาก็ได้ทำการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับจานกลางและคนอื่นๆ ก่อนจะกล่าวว่า “ตกลง หุ้น 1% จะมูลค่า 70,000 เหรียญทอง อย่างไรก็ตาม เงินทุนของพวกเราทั้งหมดจะกลายเป็นเงินทุนสำรองของธนาการ”

“แน่นอน!”

หลังจากที่ทั้ง 2 ฝ่าย ต่อสู้กันเป็นเวลานาน ในที่สุด พวกเขาก็ตกลงกันได้

“พวกเราควรจะเรียนรู้จากธนาคารสึสมุทร เพื่อดึงดูดกิลด์มาลงทุนหรือไม่” จานกลางถาม

“ในกรณีนั้น หุ้น 1% จะต้องมียุทธค่า 200,000 เหรียญทอง” ซุนเซินจุนรู้ว่ามันจะเกิดขึ้น

ในครั้งนี้ ตีฉินและคนอื่นๆรู้สึกทึ่ง แต่ก็ไม่มีใครไม่เห็นด้วย

ถ้าลูกหลานตระกูลชั้นสูงไม่มีแผนการและวิธีการดีๆ พวกเขาจะแสดงความสามารถของพวกเขาได้อย่างไร? พวกเขาจะเก็บข้อมูลการประชุมครั้งนี้เป็นความลับ เพื่อไม่ให้เหล่าผู้นำกิลด์สังเกตเห็นวิธีการของพวกเขา

จากนั้น พวกเขาก็พูดคุยเรื่องผู้ถือหุ้น

แน่นอนว่า ลอร์ดทั้งหกไม่สามารถจะถือหุ้นเท่ากันได้ มันจะแตกต่างกันไปตามสถานะในพันธมิตรของพวกเขา

ซุนเซินจุนจะถือ 18%, ตีฉิน 15%, จานกลางและสี่องป้า คนละ 12% ขณะที่ซาโปจุนและเพียวหลิงฮวน คนละ 10%

ที่เหลืออีก 23% จะสงวนไว้สำหรับกิลด์ที่ร่วมมือกับพันธมิตรหยานหวง

ด้วยวิธีนี้ ธนาคารอยู่ถงจึงสามารถระดมทุนได้มากถึง 8.73 ล้านเหรียญทอง มากกว่าธนาคารสึสมุทรเกือบ 3 ล้านเหรียญทอง

เหตุผลที่พวกเขาสามารถระดมทุนได้มากเช่นนี้ ก็เนื่องมาจากซุนเซินจุนได้ขายหุ้นออกไปมากกว่า 80% ทุกคนต้องรู้ก่อนว่า ดินแดนซานไห่ยังคงถือหุ้นมากกว่า 60%

วันรุ่งขึ้น ธนาการอยู่ลงได้ประกาศผ่านข่าวด่วนประจำวันว่า จะเปิดให้สาธารณชน
ทั่วไปเข้าใช้งาน โดยอ้างว่าพวกเขามีเงินทุนสำรองมากถึง 10 ล้านเหรียญทอง

ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงดึงดูดความสนใจของผู้เล่นได้

ชื่อเสียงของพันธมิตรหยานหวง ยังคงมีผลอย่างมากต่อผู้เล่น

อย่างไรก็ตาม การที่ธนาการอยู่ลงจะเปิดดำเนินการสาขาในเมืองหลวงนั้น พวกเขา
จะต้องรอจนถึงหลังปีใหม่จีน เพราะชนชั้นขุนและคนอื่นๆไม่ได้วางแผนการไว้
ล่วงหน้าเหมือนกับโอหยางโซว

ธนาการยักษ์ใหญ่ทั้งสอง จะมีการแข่งขันกันอย่างดุเดือดในช่วงหลังปีใหม่จีน

ในวันส่งท้ายปีเก่า โอหยางโซวได้กลับมายังเมืองซานไห่

ในเรื่องของธนาการอยู่ลง โอหยางโซวไม่คิดเกี่ยวกับมันมากนัก

“ปล่อยให้พวกเขาทำไป!” นี่คือการกล่าวที่โอหยางโซวกล่าวกับไซซือหยุนและคน
อื่นๆ

มันถึงเวลาแล้วที่พันธมิตรทั้งสองจะเผชิญหน้ากัน

อำนาจของโอหยางโซวในปัจจุบัน มาถึงระดับที่ทำให้หัวใจของคนอื่นๆสั่นไหวได้
แล้ว

สำหรับเรื่องเฉพาะของธนาการสี่สมุทร เมิงจี้ต้าจะเป็นผู้จัดการกับเรื่องดังกล่าว
หลังจากปีใหม่จีน เมิงจี้ต้ายังได้วางแผนที่จะเชิญผู้เชี่ยวชาญระดับสูงในวงการ
การเงินมาทำงานให้กับธนาการสี่สมุทรด้วย

การดำเนินงานที่ทันสมัย และรับสมัครผู้มีความสามารถ เป็นคติในปัจจุบันของ
ธนาการสี่สมุทร

เฟิงฉิวฮวงและคนอื่นๆ ก็มีอำนาจในการเสนอนักเศรษฐศาสตร์เข้ามาทำงานใน
ธนาคารสี่สมุทรด้วยเช่นกัน

โอหยางโซวไม่มีเจตนาจะควบคุมธนาคารสี่สมุทรทั้งหมดแต่เพียงผู้เดียว เขา
อยากจะทำเค้กก้อนใหญ่ แต่ก่อนหน้านี้ เขาจำเป็นจะต้องมีความสามารถในการ
กินเค้กก้อนใหญ่เสียก่อน

โอหยางโซวที่เพิ่งจะกลับมาจากการเกิดใหม่ ไม่สามารถเทียบกับโอหยางโซวใน
ปัจจุบันได้ รอบๆตัวเขา โดยมีเขาเป็นแกนหลัก พันธมิตรอันแข็งแกร่งมากมาย ได้
เข้ามามีผลประโยชน์ร่วมกัน

ไม่ว่าจะเป็นผู้มีความสามารถพิเศษในประวัติศาสตร์อย่างเสี่ยวเหอ หรือลอร์ดอย่าง
ซุนหลงเตียนเซว่ พวกเขาทั้งหมดต่างก็เป็นตัวหมากรุกในมือของเขา

หลังจากที่เขากลับมาถึงเมืองซานไห่แล้ว โอหยางโซวก็สั่งให้ประกาศคำสั่ง เพื่อมอบ
รางวัลให้แก่เหล่าขุนพลออกไป

เนื่องจากพวกเขาได้สร้างระบบรางวัลทหารขึ้นมา โอหยางโซวจึงควรจะให้รางวัล
แก่เหล่าขุนพล หลังจากที่เขาสงครามกับประเทศไท่ผิงเดิมได้สิ้นสุดลง อย่างไรก็ตาม
การปรับโครงสร้างพื้นฐานยังคงดำเนินอยู่ มันจึงถูกเลื่อนออกไป

เมื่อมันใกล้จะเสร็จสิ้น สงครามม่อเป่ยกี้เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน มันจึงถูกเลื่อนออกไป
อีก

เมื่อถึงวันส่งท้ายปีเก่า โอหยางโซวจึงเติมเต็มคำสัญญาของเขา

จากขุนพลทั้งหมด ไปฉีเป็นหมายเลข 1 ของกองทัพ ต่อจากเขาเป็น หานสิน,
ซุนปิน และฮั่วฉูปิง ที่เป็นขุนพลใหญ่

นอกเหนือจากขุนพลชั้น 1 ทั้งสี่แล้ว ต่อไปก็เป็นขุนพลชั้น 3 ทั้งสาม

ในปัจจุบัน พวกเขายังไม่มีใครที่เป็นขุนพลชั้น 2

โอหยางโซวมีคำสั่งให้เลื่อนซีหวานซุ่นเป็นขุนพลอ่านซี, จางหานเป็นขุนพลอ่านเป่ย และตี้ฉิงเป็นขุนพลอ่านตง

จากขุนพลทั้งสี่ ยังเหลือว่างเพียงตำแหน่งขุนพลอ่านหนาน

ต่อไปเป็นขุนพลชั้น 4

โอหยางโซวมีคำสั่งเลื่อน เอ้อหลาย, ฟ่านหลี่ฮัว, ลั่วซีสิน และเว่ยจาง เป็นขุนพลจ้ง หลางจง, หนาน ซี และเป่ย ขณะที่ม่ก้วยหยิง, เซาก้วย และไป่หลี่ซี เลื่อนเป็นขุนพลชั้น 4

สุดท้ายคือ ขุนพลชั้น 5

ตามที่คาดไว้ ขุนพลที่เพิ่งจะได้เป็นนายพลอย่างเจ้าผอนู๋และเจ้าเซ่อ จะเป็นขุนพลชั้น 5

นอกเหนือจากขุนพลแล้ว ทบวงกิจการทหารยังได้มอบฉายาทหารและชั้นยศตามผลงานของพวกเขาด้วย

กลุ่มขุนพลดั้งเดิมของดินแดน เป็นผู้ที่ได้รับฉายาทหารมากที่สุด

นอกเหนือจากฉายาแล้ว โอหยางโซวยังได้ประกาศอีกว่า พวกเขาจะได้รับเงิน เท่ากับเงินเดือนเป็นรางวัล

แม้แต่ทหารที่เดิมเป็นทหารของประเทศไต้หวัน ก็ยังได้รับการปฏิบัติเช่นเดียวกันนี้

ในฉับพลัน ความรู้สึกของเหล่าทหารเพิ่มสูงขึ้น

ในเวลาเดียวกัน ศักดิ์ศรีของโอหยางโซวในกองทัพก็เพิ่มสูงขึ้น

TWO Chapter 602 งานแต่งงาน

วันส่งท้ายปีเก่าจีน เกิดเหตุการณ์ที่คุ้นเคย แต่มันก็แตกต่างออกไป

เหตุการณ์สัตว์ประหลาดเหลียนเกิดขึ้นอีกครั้ง แต่มันก็ไม่ได้เกิดขึ้นกับดินแดนซานไห่ และไม่ได้เป็นที่สนใจมากนัก

กลับกัน กิจกรรมจับของแดงยังคงได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี ตามที่คาดไว้ ปิงเอ๋อได้รับผลตอบแทนมหาศาลอีกครั้ง ในครั้งนี้ เธอได้รับเครื่องประดับหาที่หายาก ทำให้ทุกคนที่รู้เรื่องอิจฉาเป็นอย่างมาก

จีพระจันทร์(ระดับทองคำดำ) : ความเร็วในการบ่มเพาะ เพิ่มขึ้น 25% และความเร็วในการก่อตัวกำลังภายในแรกกำเนิด เพิ่มขึ้น 5%

แม้แต่โอหยางโซวก็รู้สึกอิจฉา เมื่อได้เห็นคำอธิบายของมัน

ท่ามกลางความอึกทึก มีบางอย่างแตกต่างออกไปจากเดิมเล็กน้อย

บ่อน้ำแห่งผู้มีความสามารถพิเศษของดินแดนซานไห่เติบโตและขยายใหญ่ขึ้น

เมื่อถึงวันปีใหม่จีน เหล่าข้าราชการพลเรือนและขุนพลทั้งหมดก็กลับมายังเมืองซานไห่ ประการแรก พวกเขาต้องการจะดำเนินการตามประเพณี การใช้เวลาในเทศกาลฤดูใบไม้ผลิกับโอหยางโซว ประการที่สอง งานแต่งงานของลอร์ด

เหตุการณ์นี้มีความสำคัญเป็นอย่างมาก แน่นอนว่า พวกเขาจะไม่ยอมพลาดมันและมามือเปล่าได้

นอกเหนือจากเผ่จู่ ซึ่งต้องทำหน้าที่ปกป้องฐานที่มั่นดอกไม้เหียวเฉาแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดทั้งเจ็ดได้มาถึงแล้ว พวกเขานำผลิตภัณฑ์พิเศษในจังหวัดของพวกเขา

เขามาด้วย ตัวอย่างเช่น หินประหลาดของจังหวัดเจ้าฉิง และไม้จันทร์หอมของ
จังหวัดเลยโจว

โอหยางโซวแสดงท่าทีของเขาต่อพวกเขาสำหรับงานแต่งงานอย่างชัดเจน ทุกคนไม่
ควรจะต้องสู้กับคนอื่น ๆ โดยการนำสิ่งล้ำค่าและสมบัติจากประชาชนมาเพื่อแสดง
ความเคารพนับถือและเคารพบูชาต่อลอร์ดของพวกเขา

การดำเนินจังหวัดของพวกเขาเป็นอย่างดี ถือว่าเป็นของขวัญที่ดีที่สุดสำหรับเขาแล้ว

หลังจากงานเลี้ยงฉลองในคฤหาสน์ของลอร์ดจบลง เหล่าข้าราชการและขุนพลก็
กลับไปยังคฤหาสน์ของพวกเขา เพื่อใช้เวลาอยู่กับตระกูลของพวกเขา

นับตั้งแต่ตระกูลชั้นสูงปรากฏขึ้น เขตทุรกันดารก็เริ่มเปลี่ยนไป ประการแรก
ตระกูลของบุคคลในประวัติศาสตร์ เริ่มปรากฏตัวขึ้นด้านของพวกเขา

ในปัจจุบัน เสี่ยวเหอ, ตูหฺรูฮฺยู่, ลั่วซีสิน และคนอื่น ๆ ไม่ได้อยู่ตัวคนเดียวอีกแล้ว
ตระกูลของพวกเขาอาศัยอยู่กับพวกเขาแล้ว

อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ไม่ว่าพวกเขาจะต้องการหรือไม่ก็ตาม แต่เสี่ยวเหอและคนอื่น ๆ
จะถูกผลักดันให้ต่อสู้เพื่อผลประโยชน์มากขึ้น ในขณะเดียวกัน ตระกูลของพวกเขา
ก็จะเริ่มเข้ามามีบทบาทมากขึ้น เหล่าข้าราชการและขุนพลจะมีความเป็นมนุษย์
มากขึ้น

เขตทุรกันดารจะเริ่มสมจริงมากขึ้น

มีคนกล่าวไว้ว่า ถ้าคุณยืนสูงเกินไปและมองลงมา ต้นไม้จะปกคลุมทุกสิ่งทุกอย่าง
เอาไว้ไม่ให้เห็นได้ทั้งหมด

ในตอนนี้ โอหยางโซวกำลังยืนอยู่ด้านบนและกำลังมองลงมายังดินแดนของเขา
และเขามองเห็นเพียงความเจริญรุ่งเรืองเท่านั้น

ในวันก่อนงานแต่งงาน ซึ่งเจ็ยจะอยู่ที่คฤหาสน์ตระกูลช่ง และพวกเขาจะพบกันได้ เฉพาะในระหว่างงานแต่งงานเท่านั้น ในขณะที่นั้น มีมเพียงปิงเอ๋อและมู่ฉิงซี ที่อยู่กับ โอหยางโซว

แม้แต่ขู่หยิงหยุกก็ยังคงกลับไปตระกูลขู่ เพื่อใช้เวลาอยู่กับตระกูลของเธอ คฤหาสน์ ผู้ว่าราชการแห่งหนานเจียง ดูเหมือนจะคึกคักและเต็มไปด้วยความตื่นเต้น แต่ใน สายตาของโอหยางโซว มันหนาวเย็นเป็นอย่างมาก

“สุดท้ายแล้ว ข้าก็ยังคงเหลือน้องสาวของข้าใช่หรือไม่?”

ในคืนนี้ โอหยางโซวเงยหน้ามองขึ้นไปบนท้องฟ้า ดวงตาของเขาเต็มไปด้วยความ เหนงอย่างไม้อาจอธิบายได้ ในเวลานี้ เขาเกิดความรู้สึกกลัวขึ้นมาในฉับพลัน กลับ เวลาที่กำลังผ่านไป

เวลาผ่านไปปีแล้วปีเล่า โอหยางโซวโตขึ้นและมีอายุมากขึ้น และปิงเอ๋อก็เติบโตขึ้น เขากลับบางอย่าง เขากล่าวว่า เมื่อเธอโตขึ้นจนเป็นวัยรุ่นแล้ว เธอจะไม่พึ่งพาเขาอีก

บางที ในเวลานั้น เขาอาจจะเหลือเพียงบัลลังค์อันเยือกเย็น และกระบี่ซี่เสี้ยวที่ คล้ายกัน อยู่ข้างกายของเขาเท่านั้น

ดูเหมือนว่า ความรู้สึกบางอย่าง จะกระจายไปทั่วความคิดและจิตใจของเขา

โอหยางโซวหยิบหอกเทียนโม่ออกมา แสงสีดำนเปล่งออกมาจากมัน หลังจากที่หลับ ไปนานเกือบ 3 เดือน ในที่สุดมันก็ตื่นขึ้น และตอนนี้ มันดุ๊กดิ๊กและมีดมัวมาก ยิ่งขึ้น

เมื่อเห็นเช่นนั้น โอหยางโซวก็ตรวจสอบสถานะของมันทันที

ชื่อ : หอกเทียนโม่(อาวุธระดับพระเจ้าชั้นสูง)

ความแข็ง : 90

ความคม : 88

ความทนทาน : 75

ลักษณะพิเศษ : การดูดซับของอสุร(มีโอกาสมันจะพัฒนาขึ้นทุกครั้งที่คุณดูดซับเลือดของศัตรู)

ทักษะสังหาร : การครอบงำโลหิต(ปลดปล่อยกลืนอายอสุรให้ระเบิดออกมา คล้ายอำนาจแห่งเจ้าโลก ศัตรูจะตายอย่างแน่นอน, เวลาในการคุลดาวน : 1 เดือน)

การประเมิน : หลังจากได้รับสารอาหารจากจิตวิญญาณเทพอสุร อวูรนี้ก็กลายเป็นอวูรระดับพระเจ้าชั้นสูง หยดเลือดของคุณบนหอกเทียนโม เพื่อยืนยันความเป็นเจ้าของ, ไม่สามารถซื้อขายได้, ไม่สามารถทิ้งได้ และสามารถพัฒนาได้

หลังจากที่ย่อยจิตวิญญาณเทพอสุร หอกเทียนโมได้พัฒนาตามที่คาดไว้ สถานะของมันเพิ่มขึ้นอย่างมาก และมีทักษะสังหารปรากฏขึ้นมา

คำอธิบายที่ว่าศัตรูจะตายอย่างแน่นอนนั้น ไม่ได้บอกว่า 100% ถ้าศัตรูแข็งแกร่งพอหรือใช้วิธีการบางอย่าง พวกเขาก็จะสามารถหลบเลี่ยงความตายได้

ไม่อย่างนั้น โอหยางโซวก็คงจะโง่งมไปใช้หรือไม่? นอกจากนี้ เวลาในการคุลดาวนยังนานถึง 1 เดือน มันน่าปวดหัวอย่างมาก

อย่างไรก็ตาม มีจุดหนึ่งที่ดึงดูดความสนใจของเขา นี่เป็นครั้งแรกที่เขาเห็นคำอธิบายถึงอวูรระดับพระเจ้าชั้นสูง

แม้แต่กระป๋องี่เสียว ที่ได้รับจิตวิญญาณมังกรแดง ก็ยังไม่มีคำอธิบายเช่นนี้

ด้วยเหตุนี้ ทุกคนจะเห็นได้ว่า หอกเทียนโมนั้นอยู่บนจุดสูงสุดท่ามกลางอวูรระดับพระเจ้าอย่างแท้จริง

“ไม่ได้เจอกันนานเลยนะคุณ!”

โอหยางโซพึมพำขณะที่ถือหอกเทียนโม่

เมื่อได้ยินเช่นนั้น หอกเทียนโม่ก็เปล่งแสงสีดำออกมา

“ฮ่าๆ ดี!”

ดูเหมือนโอหยางโซจะเข้าใจสิ่งที่มันต้องการจะสื่อ เขากำลังอารมณ์ดี เขาจึงเดินไปที่ลาน และฝึกฝนเพลงหอกตระกูลหยาง

พระจันทร์ส่องแสงเหนือศีรษะ ขณะที่ท้องฟ้ายามค่ำคืนดูราวกับสายน้ำ มีพลูถูกจุดขึ้นมากมายทั่วท้องฟ้า และเมืองซานไห่ยังคงคึกคักด้วยเสียงดอกไม้ไฟ

ในเวลาเดียวกันนั้น ลานฝึกกลับเงียบเป็นอย่างมาก

โอหยางโซใช้หอกเทียนโม่ฝึกฝน หนึ่งคนหนึ่งหอก หลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน

ไม่รู้เลยว่า เพลงหอกตระกูลหยาง, ปาจีฉวน และเพลงง้าวที่เขาเรียนรู้ในชีวิตที่แล้วของเขา ได้หลอมรวมกันเป็นหนึ่งเดียวตั้งแต่เมื่อไหร่

โอหยางโซไม่รู้เลยว่า เขาสูญเสียการควบคุมตัวเองไปโดยไม่รู้ตัว ขณะที่เขายังคงฝึกหอกต่อไป เมื่อเวลาผ่านไป เสียงของหอกเริ่มเรงร้อนขึ้น

ชั่วโหม่งต่อมา ในที่สุดเขาก็หยุดลง และรอยยิ้มก็ปรากฏขึ้นบนใบหน้าของเขา

เสียงแฉ่งเตือนจากระบบดั่งขึ้นที่หูของเขา

“แฉ่งเตือนระบบ : ขอแสดงความยินดีกับผู้เล่นฉีเยว่หฺวู่ยี่ ที่เข้าสู่สภาวะความเข้าใจและบรรลุระดับหนึ่งของหอก ผู้เล่นได้เรียนรู้เทคนิคหอกผ่านความเข้าใจ แล้วสร้างเพลงหอกใหม่ขึ้นมา โปรดตั้งชื่อ!”

“เพลงหอกเทียนโม!” โอหยางโซวกล่าวอย่างไม่ลังเล

มีเพียงหอกเทียนโมเท่านั้น ที่สามารถใช้เพลงหอกนี้ได้

ปฏิเสธไม่ได้เลยว่า เพลงหอกเทียนโมนี้ เป็นเทคนิคลับระดับพระเจ้าชั้นสูง หลังจาก
อีกเกร็ดระดับการเรียนรู้ของโอหยางโซวไม่ได้เพิ่มขึ้น กลับกัน มันกลับลดระดับลง
อย่างรวดเร็ว

จากนั้น แจ้งเตือนจากระบบก็ดังขึ้นอีกครั้ง

“แจ้งเตือนระบบ : ขอแสดงความยินดีกับผู้เล่นฉีเยว่หฺวู่ยี่ ประมาจารย์หอกชั้น
มาสเตอร์ เลื่อนเป็นประมาจารย์หอกชั้นแกรนด์มาสเตอร์ รางวัลพิเศษ : คะแนนการ
กุศล 2,000 แต้ม, คะแนนชื่อเสียง 50,000 แต้ม!”

ไม่มีใครรู้เลยว่า เพลงหอกของโอหยางโซวไปถึงระดับดังกล่าวแล้ว

น่าเศร้าที่เขาไม่ได้เป็นประมาจารย์หอกชั้นแกรนด์มาสเตอร์คนแรกของดินแดน
ไม่อย่างนั้น เขาคงจะได้รับฉายาบ้านแห่งผู้ใช้หอก

หลังจากคำคืนแห่งความสนุกสนานและเสียงเพลง ความรื่นเริงของวันส่งท้ายปีเก่าก็
จบลง

ในวันแรกของปีใหม่ พิธีบวงสรวงสวรรค์ถูกจัดขึ้นตามปกติ

เมืองซานไห่จัดพิธีในปีนี้ยิ่งใหญ่และซับซ้อนมากขึ้น

มันดำเนินต่อมาจนถึงช่วงเที่ยง

ตั้งแต่ช่วงบ่ายเป็นต้นไป มันจะเข้าสู่ช่วงเวลาของงานแต่งงานอย่างแท้จริง

ทั่วทั้งเมืองซานไห่ได้รับการตกแต่งใหม่ทั้งหมด

สีแดงที่แสดงถึงความสุข ถูกแขวนไปตามถนน และทุกตรอกซอกซอย มีหอกลอง และหอนาฬิกาที่ตั้งอยู่มุมถนนและแยกต่างๆ นอกจากนี้ แต่ละหอยังมีเวที่ตั้งอยู่
คณะนักแสดงในเมืองทั้งหมดถูกจองโดยรัฐบาลขุนพลผู้ว่าราชการแห่งหนานเจียง
จากคำบอกเล่า ผู้ดำเนินงานจะแจ้งทุกๆ ขั้นตอนของงานแต่งงานบนเวที มันทำให้
ทุกคนรู้สึกตื่นเต้นเป็นอย่างมาก

ทุกคนในเมืองให้ความสนใจกับงานแต่งงานที่ปราศจากคู่แข่งนี้

จากคฤสน์ตระกูลซ่ง มายังเขตเมืองหลวง ถนนถูกปูด้วยพรมแดง และทหารใน
กองทัพทหารองครักษ์ก็ยืนเรียงแถวอยู่ 2 ข้างทาง

ไม่เพียงเท่านั้น เมืองซานไห่ยังได้ทำการคุ้มกันอย่างเข้มงวดจากกองพลทหาร
ป้องกันเมืองและกองพลทหารองครักษ์ องค์กรกษัตริย์ซานไห่และองครักษ์อสรพิษหิมะ
ก็ยังคงอยู่ในภาวะแจ้งเตือนระดับสูงสุดอีกด้วย

พวกเขามีความมุ่งมั่น เพื่อให้แน่ใจว่า งานแต่งงานในวันพรุ่งนี้ จะไม่ถูกรบกวน

เมื่อความสุขมาถึง ท้องฟ้าก็เปิดกว้างและดวงดงาม

ตั้งแต่เมื่อวาน แสงอาทิตย์สดใสเป็นอย่างมาก หิมะภายในเมืองเริ่มละลายลงเป็นลำ
ธารเล็กๆ แล้วไหลลงสู่ท่อระบายน้ำ เมื่อถึงช่วงบ่ายของวันปีใหม่ ก็ไม่เหลือ
สัญญาณใดๆ ของสีขาวอีก

เมืองสีขาวจมหายไปในงานพิธีสีแดง

ในช่วงบ่าย ผู้คนมากมายที่จะเข้าร่วมงานแต่งงานก็มาถึง

กลุ่มแรกที่มาถึงเป็นพันธมิตรของดินแดนซานไห่

ไปฮั่ว, เฟิงฉิวฮวง, ชุ่นหลงเตียนเซว่, ไชซือหยุน, เจี้ยนฉีเล่ยหยิน และคนอื่นๆ ได้มารวมตัวกันที่เมืองซานไห่อีกครั้ง

แต่ละคนนำของขวัญที่มีค่ามาด้วย

“จากดินแดนสอดคลอง ลอร์ดไปฮั่วนำประกาศินโมราชั้นสูงมา!”

“จากดินแดนชุ่นหลง ลอร์ดชุ่นหลงเตียนเซว่นำสร้อยไข่มุกทะเลจินตะวันตกมา!”

“จากถึงหยู ผู้นำกิลด์ เจี้ยนฉีเล่ยหยินนำเครื่องหอมชั้นสูงมา!”

เสียงของคนรายการของขวัญของพวกเขา ดังก้องไปทั่วทั้งเมือง

จื่อซูได้เลือกห้องโถงด้านซ้าย เป็นที่จัดเก็บของขวัญเป็นพิเศษ

คนที่เข้ามาในวันแรก เป็นเพื่อสนิทของโอหยางโซว

ในวันที่สอง ซึ่งเป็นวันพิธี ผู้คนจำนวนมากจะมาร่วมแสดงความยินดี

ที่สำคัญที่สุดก็คือ ราชสำนักจากเมืองหลวงต่างๆ

เสียนหยาง, ลั่วหยาง, ต้าหลี่ และฉวนโจว เมืองหลวงทั้งสี่ได้ส่งทูตมาแสดงความยินดีกับลอร์ดแห่งเหลียนโจว

คงมีเพียงโอหยางโซวเท่านั้น ที่จะได้รับเกียรติเช่นนี้ ไม่มีคนอื่นอีก

ต้าหลี่และฉวนโจว มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับดินแดนซานไห่ ฉายาขุนพลผู้ว่าราชการแห่งหนานเจียง ก็ได้รับมอบมาจากเมืองหลวงทั้งสองนี้

สำหรับเสียนหยางและลั่วหยาง มันค่อนข้างจะลึกลับ

ในความเป็นจริง ที่คนอื่น ๆ อิจฉาพูดจากราชสำนักทั้งสองนั้น ไม่ใช่เพราะเหตุผลอื่นใด แต่เป็นเพราะผู้ปกครองของเมืองหลวงทั้งสองก็คือ ฉินซีหวงและจักรพรรดิฮั่นหวู่

การได้รับการยอมรับจากพวกเขาเป็นสิ่งที่ยากเป็นอย่างมาก

เหตุผลที่อยู่เบื้องหลังทั้งหมด เป็นเพราะดินแดนซานไห่ครอบครองข้าราชการและขุนพลที่มีชื่อเสียงของราชวงศ์ฉินและฮั่นเป็นจำนวนมาก

ที่เกี่ยวข้องกับราชวงศ์ฉิน มีทั้ง เว่ยหยาง, ไป่ฉี , เว่ยแหรน, จางหาน, เว่ยจาง, จิงเจี้ยน และไป่หลี่ซี

ส่วนที่เกี่ยวข้องกับราชวงศ์ฮั่นก็มีทั้ง เสี่ยวเหอ, หานสิน, ฮั่วฉูปิง, เสี่ยวโหวหยิง, ฮั่วกวง และเจ้าผอู่

เมื่อรวมกลุ่มคนเหล่านี้เข้าด้วยกัน มันจะคิดเป็นมากกว่า 1 ใน 3 ของบุคคลทางประวัติศาสตร์ในดินแดนซานไห่

คนทั้ง 2 กลุ่ม เป็นเสาหลักของดินแดนซานไห่

เช่นปู่ให้เตือนว่า โอหยางโซวจะต้องระมัดระวังในการเผชิญหน้ากับพวกเขา และไม่ควรเลือกเป็นพันธมิตรกับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ถ้ามันเกิดขึ้น มันอาจจะกลายเป็นปัญหาในภายหลังได้

เกี่ยวกับเรื่องนี้ โอหยางโซวทำได้เพียงตรวจสอบสถานการณ์รอบๆอย่างเงียบๆเท่านั้น

ราชสำนักทั้งสองได้ส่งราชโองการจักรพรรดิ พระราชทานฉายาให้แก่งเจี๋ย เป็น ท่านหญิงชั้น 1

ในช่วงฤดูใบไม้ผลิและใบไม้ร่วง ภรรยาของเจ้าเมือง จะได้รับฉายาท่านหญิง
ตำแหน่งของเธอ จะเหมือนกับราชินีของจักรพรรดิในอนาคต

ฉายาที่ซ่งเจียได้รับนี้ คล้ายกับที่โอหยางโซวได้รับฉายาลอร์ดแห่งเหลียนโจว
มันเป็นสิ่งที่ล้ำค่าเป็นอย่างมาก

เกี่ยวกับการแต่งงานนี้ นอกเหนือจากเหตุผลส่วนตัวที่เขาวินิจฉัยให้เธอฟังแล้ว เขา
ยังต้องการพิจารณาถึงบทบาททางการเมืองของเธอด้วย เขาจึงจำเป็นต้องสร้าง
ฐานะของเธอขึ้นมาในดินแดน เพื่อให้เธอได้รับการปกป้องจากประชาชน

สำหรับที่เธอ ได้รับฉายานี้มานั้น มันเกินความคาดหมายของเขา

จากบรรดาผู้ที่มาร่วมแสดงความยินดี นอกเหนือจากทูตจากราชสำนักทั้งสิ้นแล้ว ยังมี
มีกลุ่มของผู้เล่นอีกเป็นจำนวนมาก

ในบรรดาพวกเขามีทั้งผู้นำกิลด์และลอร์ดที่ได้รับเชิญ แม้แต่ลอร์ดทั่วไปที่ไม่ได้รับ
เชิญ ก็มาร่วมการแสดงความยินดีกับเขาด้วย เหตุผลที่แท้จริงของพวกเขาก็คือ มาดู
ว่าจะมีโอกาสสร้างความสัมพันธ์กับเขาได้หรือไม่

การเคลื่อนไหวครั้งใหญ่ของธนาคารสี่สมุทร ทำให้ดินแดนซานไห่เป็นที่สนใจมาก
ยิ่งขึ้น

โดยเฉพาะเหล่าผู้เล่นทั่วไป พวกเขาถูกดึงดูดมาอย่างฝังพันมิตรซานไห่

งานแต่งงานของโอหยางโซว เป็นโอกาสที่ดีที่สุดที่จะเข้าไปใกล้พวกเขา

แน่นอนว่า คนเหล่านี้มาพร้อมกับของขวัญอันล้ำค่า

โอหยางโซวให้การต้อนรับทุกคน

สำหรับธนาคารสี่สมุทร เมื่อได้ดึงดูดเงินออมจำนวนมากเข้าไปแล้ว มันก็กลายเป็น
ดั่งตัวแทนของผู้เล่นทั่วไป

ในเกมส์ ผู้เล่นส่วนใหญ่เป็นผู้เล่นทั่วไป แม้ว่าพวกเขาจะไม่สามารถแลกเปลี่ยน
คะแนนความสำเร็จจำนวนมากหาศาลได้เหมือนกับตระกูลชั้นสูง แต่เงินสะสมของ
พวกเขาก็ยังคงอยู่ในระดับที่น่าตกใจ

ในด้านปริมาณ ผู้เล่นทั่วไปถือเงินโดยรวมมากกว่า

โอหยางโซมุงมันที่จะให้ธนาคารสี่สมุทรขยายอิทธิพลของดินแดนซานไห่สู่ระดับผู้
เล่นทั่วไป

นอกเหนือจากผู้เล่นทั่วไปแล้ว ยังมีบางสิ่งจากบุคคลพิเศษปรากฏขึ้นด้วย

จานหลางและสี่องป้า แม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้มาด้วยตัวเอง แต่พวกเขาก็ได้ส่งคนนำ
ของขวัญมามอบให้

ทุกคนรู้ว่า พันธมิตรทั้งสองเป็นศัตรูกัน แต่ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ ทั้งสองก็ยังคง
ส่งของขวัญมาให้ มันทำให้ผู้ที่รู้เรื่องนี้เกิดความคิดมากมาย

ในทางกลับกัน โอหยางโซวไม่ได้คิดมากนักเกี่ยวกับเรื่องนี้

TWO Chapter 603 เจ้าหญิง

การแสดงความยินดีของสี่องป้า ไม่ได้ทำให้โอหยางโซวประหลาดใจ

คนผู้นี้ทำในสิ่งที่เขาต้องการเสมอ เขาจึงไม่สนใจสิ่งที่คนอื่นคิด แม้ว่าทั้งสองจะไม่
อาจกล่าวว่าเป็นเพื่อนกันได้ และยังมีความเกลียดชังเล็กน้อยระหว่างพวกเขา

อย่างไรก็ตาม พวกเขาเป็นบุคคลประเภทเดียวกัน พวกเขาจึงให้ความสำคัญกับอีกฝ่าย

ในทางกลับกัน โอหยางโซวไม่ได้คาดหวังว่าจะมีการแสดงความยินดีจากงานหลาง
ดูเหมือนว่าคำกล่าวของเขาในระหว่างสงครามม่อเป่ย จะมีผลต่องานหลาง

.....

ท่ามกลางความคึกคักนี้ ผู้คนจำนวนมากเดินทางมายังเมืองซานไห่ ผู้รายงานข่าว
จำนวนมากเองก็มารวมตัวกันอยู่ในเมือง เพื่อแข่งขันการรายงานข่าวงานแต่งงาน
ขนาดใหญ่นี้

ในวันนี้ ประตูเทเลพอร์ตเมืองซานไห่ได้เปิดสู่สาธารณะโดยสมบูรณ์

แน่นอนว่า การตรวจสอบผู้คนยังคงมีความจำเป็นอย่างมาก แม้ว่าคนที่มีเจตนาไม่ดี
ต้องการจะใช้โอกาสนี้ เพื่อแทรกซึมเข้ามายังเมืองซานไห่ แต่พวกเขาก็จะไม่
สามารถที่จะหลบเลี่ยงการติดตามขององค์กรรักษาซานไห่และองค์กรข้อสรพิษหิมะได้
ด้วยการสนับสนุนทางการเงินครั้งใหญ่ ทำให้องค์กรข่าวกรองทั้งสองขยายขนาดขึ้น
อย่างมาก จำนวนสายลับและเจ้าหน้าที่ข่าวกรอง ได้ขยายมาถึงหลักพันคนแล้ว มัน
เป็นเรื่องยากที่ใครจะหลบเลี่ยงสายตาของพวกเขาได้

ในวันนี้ เมืองซานไห่ถูกเปิดเผยไปทั่วทั้งประเทศจีน

ในฟอรัม มีข่าวลือว่าเมืองซานไห่ยังคงเป็นอย่างมาก อีกไม่นานพวกเขาคงจะตาม
เมืองหลวงจากระบบได้ทัน ในสายตาของผู้เล่น พวกเขาคิดว่าโอหยางโซวเป็นพวกซี
โม้ที่ชอบโอ้อวด

ดินแดนของผู้เล่นสามารถติดตามเมืองหลวงได้ทันในเวลาสั้นๆเพียง 2 ปี?

ไม่มีใครเชื่อเรื่องนี้

อย่างไรก็ตาม เมื่อพวกเขาได้เห็นเมืองซานไห่ พวกเขาก็เชื่อมั่นในทันทีว่าข่าวลือนั้นเป็นจริง

ไม่มีคำกล่าวใดอธิบายความตกใจของเหล่าผู้เล่นได้

ใครจะคิดว่า ภาพของเมืองซานไห่ที่ได้รับการเผยแพร่ออกไปทั่วประเทศผ่านสื่อ จะทำให้ภาพลักษณ์ของเมืองซานไห่ในหัวใจของเหล่าผู้เล่นเพิ่มสูงขึ้น

นี่เป็นข่าวดีสำหรับธนาคารสีสมุทรที่เพิ่งจะเปิดตัว

ในความเป็นจริง มันเป็นความตั้งใจของโอหยางโซว

เมืองซานไห่ในปัจจุบันไม่จำเป็นต้องหลบซ่อนตัวอีกแล้ว และมันสามารถที่จะแสดงตัวต่อโลกภายนอกได้แล้ว ที่คือการเปลี่ยนแปลงที่ทำให้เกิดพลังอำนาจ

โอหยางโซวไม่ได้สนใจเสียงอึกทึกของผู้คน อย่างไรก็ตาม พืชการต่างๆทำให้เขารู้สึกทรมาน เขาเป็นเหมือนหุ่นไม้ขณะที่พืชการดำเนินไปขึ้นตอนแล้วขึ้นตอนเล่า

ในตอนกลางคืน พืชการแต่งงานได้มาถึงจุดสูงสุด

โคมไฟทั้งหมดในเมืองได้ถูกจุดขึ้น มันได้เปลี่ยนเมืองซานไห่ทั้งเมืองให้กลายเป็นเมืองที่ไร้ความมืดมิด เวทีในหอกลองต่างๆทั้งหมด มีการแสดงและการร้องรำทำเพลง

ประชาชนในเมืองเพลิดเพลินกับความบันเทิงเหล่านี้

ดอกไม้ไฟถูกจุดขึ้น มันทะยานขึ้นไปและระเบิดบนท้องฟ้า เด็กๆจำนวนมากออกจากบ้านและมาร่วมกันดูความสวยงามของดอกไม้ไฟ

เขตเมืองหลวงเป็นพื้นที่ที่มีชีวิตชีวามากที่สุด เพียงในด้านแขกรับเชิญ ก็มีโต๊ะถึง 100 ตัว ในงานเลี้ยง ในคฤหาสน์ มีโต๊ะสำหรับให้บุคคลสำคัญนั่ง 18 ที่

ในฐานะเจ้าบ่าว โอหยางโซต้องนั่งดื่มกับพวกเขา

เนื่องจากมีโต๊ะเยอะมาก โอหยางโซจึงรู้สึก bahwa หัวของเขาแทบจะระเบิดออกมา การอัปเดตครั้งล่าสุดในก่อนหน้านี้ ทำให้เกมส์สมจริงมากขึ้น เขาจึงเมาใกล้เคียงกับความจริงมากขึ้น

เมื่อถึงเวลา โอหยางโซก็กลับสู่ตำหนักของเขา

ซ่งเจียสวมนงกุกุหง ขณะที่ผ้าสีแดงยังคงปิดหน้าของเธออยู่ เธอนั่งรอโอหยางโซอยู่บนเตียงของเขา

หลังจากที่เขามาถึงตำหนัก คนอื่นๆที่มาส่งเขาก็ทยอยกลับกันไปทีละคนทีละคน จนเหลือเพียงพวกเขา 2 คน

สำหรับประเพณีจีน แขกผู้มาเยี่ยมชมสามารถเล่นพิเรนกับคู่แต่งงานใหม่ได้หรือไม่?

ด้วยสถานะในปัจจุบันของโอหยางโซ ใครจะกล้าทำเช่นนั้น?

...

พระอาทิตย์ขึ้นอีกครั้ง แม้ว่าโอหยางโซจะมีร่างกายที่แข็งแรง แต่เนื่องจากเขาดื่มหนักเมื่อคืน ทำให้เขายังคงรู้สึกแองค์

ซ่งเจียลุกขึ้นมาล้างหน้าล้างตาแล้ว

“ท่านตื่นแล้ว?” ซ่งเจียหันกลับมามองโอหยางโซ

โอหยางโซพยักหน้า พร้อมที่จะลุกขึ้นจากที่นอน

ซึ่งเจี๋ยจึงบอกให้จื่อซูเข้ามาช่วยโอหยางໂ໑ในการล้างตัว

เนื่องจากเพิ่งจะตื่นขึ้นมา โอหยางໂ໑จึงยังคงเปลือยอยู่ มันได้เปิดเผยร่างกายที่เต็มไปด้วยกลิ่นเนื้อของเขา สุดท้ายแล้ว จื่อซูก็ยังคงเป็นหญิงสาว จึงช่วยไม่ได้ที่เธอจะรู้สึกอายเมื่อได้เห็นฉากนี้ โชคดีที่เธอรู้ว่าหลังแต่งงาน เธอจำเป็นต้องให้บริการเขา เธอจึงได้พยายามสงบใจในก่อนหน้านี้

เมื่อโอหยางໂ໑เห็นปฏิกิริยาของเธอ เขาก็ไม่ได้สนใจมากนัก เมื่อก่อนเขาไม่เคยได้รับบริการเช่นนี้ แต่หลังจากผ่านไป 2 ปี เขาก็คุ้นชินกับมันแล้ว ถ้าไม่มีจื่อซู เขาอาจจะสวมใส่เสื้อผ้าเองไม่ได้

ในฐานะลอร์ด โอหยางໂ໑มีเครื่องแต่งกายมากมาย จื่อซูเป็นคนที่วางแผนว่าจะสวมใส่อะไรในขั้นตอนไหน ถ้าโอหยางໂ໑ต้องการจะสวมมันด้วยตัวเอง เขาจะสวมมันไม่ถูก

แขกที่มาเยือนเมื่อวานกลับไปกันหมดแล้ว ของขวัญของพวกเขาเต็มอยู่ในห้องโถง ในขณะที่เมืองซานไห่ค่อยๆกลับเข้าสู่สภาวะปกติ

งานแต่งงานขนาดใหญ่เป็นเหมือนคลื่นน้ำ มันมาถึงอย่างรวดเร็ว และจบลงอย่างรวดเร็ว ความเปลี่ยนแปลงเพียงอย่างเดียวก็คือ ความรู้สึกของประชาชนเพิ่มขึ้น 3 จุด

หลังจากงานแต่งงาน โอหยางໂ໑ไม่สามารถจะพักผ่อนได้

เหล่าข้าราชการได้มายังเมืองซานไห่ในพิธีแต่งงานแล้ว พวกเขาจึงไม่อาจรีบกลับไปได้ พวกเขาใช้โอกาสนี้ รายงานโอหยางໂ໑เกี่ยวกับงานที่พวกเขาได้รับ

นอกจากนี้ พวกเขายังถือโอกาสนี้ สานสัมพันธ์กับทบวงทั้งสี่ด้วย

โดยไม่กล่าวถึงเรื่องอื่นๆ ธนาการสีสมุทได้รับเงินฝากมากถึง 30 ล้านเหรียญทอง ในไม่กี่วันมานี้ จึงเป็นธรรมดาที่ดินแดนซานไห่จะเริ่มใช้ส่วนหนึ่งของพวกมัน

ด้วยสถานะทางการเงินของดินแดนซานไห่ในปัจจุบัน พวกเขาสามารถกู้เงินมาใช้ได้ ในครั้งเดียวถึง 5 ล้านเหรียญทอง โดยไม่ประสบปัญหาใดๆ

ด้วยการเพิ่มเงินกู้จำนวนดังกล่าวเข้าไป ทบวงการเงินจะต้องทำการปรับเปลี่ยนงบการเงินบางส่วน มันเป็นเรื่องที่ทำหายอย่างมากในการจัดสรรงบการเงินใหม่

แล้วจะไม่ให้เหล่าผู้ว่าราชการจังหวัดต่างๆ ปฏิบัติต่อเหล่าข้าราชการของทบวงทั้งสี่ ด้วยความจริงจังและความเคารพเคารพได้อย่างไร? รัฐบาลขุนพลผู้ว่าราชการแห่งหนานเจียงในปัจจุบัน มีลักษณะคล้ายกับราชสำนักโบราณ ข้าราชการทั้งหมด ภายใน เป็นบุคคลทางประวัติศาสตร์ ที่ผู้คนต่างก็ให้ความเคารพบูชา

ด้วยการจัดระเบียบโครงสร้างดินแดน มันทำให้แนวคิดเกี่ยวกับดินแดนและราชสำนักเติบโตและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

เจ้าทบวงฟานหลี่ เป็นคนที่ได้รับความนิยมมากที่สุด

เหล่าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ใช่คนโง่ พวกเขารู้ดีว่าลอร์ดคือผู้ที่มีอำนาจควบคุมบการเงินที่แท้จริง ดังนั้น ในระหว่างการรายงาน พวกเขาจึงทำให้แน่ใจว่า พวกเขาได้อธิบายแผนการของพวกเขาทั้งหมดอย่างละเอียด

ช่วงเวลาที่เหลือของครึ่งปีแรก เป็นช่วงเวลาที่ใช้ในการผ่อนคลายการปกครองภายใน และอนุญาตให้พวกเขาทำในสิ่งที่พวกเขาต้องการ ความกังวลเพียงอย่างเดียวของโอหยางโซวกี้คือ เขากลัวว่าเหล่าผู้ว่าราชการจังหวัดจะขาดแรงขับเคลื่อนและความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ

สัปดาห์ต่อจากนั้น เป็นเวลาที่โอหยางโซวกี้ยุ่งอยู่กับงานปกครอง

เนื่องจากช่งเจี๋ยได้รับตำแหน่งท่านหญิงแล้ว เธอจึงถูกผลักดันให้เข้ามามีบทบาทในการปกครองดินแดนอย่างเป็นทางการ โดยปกติแล้ว ช่งเจี๋ยจะจัดการเรื่องทั่วไปเช่น คำเชิญเข้าร่วมงานเลี้ยง และพิธีเปิดต่างๆ

ในฐานะลูกสาวตระกูลช่ง เธอมีความสามารถในการจัดการเรื่องดังกล่าวได้ไม่ยาก เรื่องนี้ทำให้โอหยางโซวรู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่ง

ใช้โอกาสนี้ โอหยางโซวปรับสถานะของน้องสาวทั้งสามของเขา โดยเขามอบฉายาเจ้าหญิงให้แก่พวกเธอ และมอบตำแหน่งที่พิเศษในดินแดนให้แก่พวกเธอ

ในคำสั่งของเขา ชุ่ยหญิงหู่จะได้รับฉายา เจ้าหญิงหยิงเยว่ซาง, มู่ฉิงซีจะได้รับฉายาฉิงหยางซาง และปิงเอ๋อจะได้รับฉายา เจ้าหญิง เซว่เยว่ซาง

นอกจากฉายาเจ้าหญิงแล้ว พวกเธอยังได้รับมอบที่ดินเป็นของตัวเอง

โดยไม่ต้องกล่าว จังหวัดฉวนโจวทั้งหมดถูกมอบเป็นที่ดินของปิงเอ๋ออย่างเป็นทางการ

ผู้ว่าราชการจังหวัดกลับมาที่เมืองซานไห่ด้วยเหตุผล 2 ประการ คือ มาเยี่ยมเยือนลอร์ด และมาเยี่ยมเยือนเจ้าหญิงของเขา

ปิงเอ๋อยังเด็กอยู่ จึงเป็นธรรมดาที่เธอจะไม่สนใจเรื่องการปกครอง ในการมาของเทียนเหวินจิงในครั้งนี้ เขาจึงได้นำของเล่นจำนวนมากมามอบเป็นของขวัญให้เธอ

เมื่อเด็กน้อยนี้เห็นของขวัญ เธอก็รู้สึกปิติยินดีเป็นอย่างยิ่ง

ที่ดินที่ถูกมอบให้ชุ่ยหญิงหู่ คือ อำเภอยานลั่วในจังหวัดเล่ยโจว ส่วนของมู่ฉิงซีเป็นอำเภอยุ่ไท่ในจังหวัดเจ้าฉิง ภาษีจากอำเภอทั้งสอง จะถูกมอบเป็นค่าใช้จ่ายประจำวันให้แก่พวกเธอ 20%

ฉายาเจ้าหญิงเป็นดั่งยันต์ป้องกันตัวสำหรับพวกเธอ ในอนาคต ข้าพลีจาก
ข้าราชการหรือประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับขุ่ยหญิงหยุ จะสลายหายไปอย่างสมบูรณ์

ต้องเข้าใจว่า การดูถูกคนชั้นสูงถือเป็นการผิดร้ายแรง

ภายใต้การนำของเว่ยหยาง ทบวงกิจการภายในจะทำให้ประชาชนตระหนักถึงการ
ดำรงอยู่ของกฎหมาย กฎหมายของดินแดนได้รับการปรับปรุงแล้ว หลังจากเหตุการณ์
โคมไฟ พวกเขาจะผลักดันระบบกฎหมายออกมาอย่างเป็นทางการ

สำหรับคนขี้เหนียวอย่างมู่ฉิงซี เมื่อได้รับที่ดินมา เธอก็ไม่ต้องกังวลเรื่องปัญหาทาง
การเงินอีก และสามารถมุ่งเน้นไปที่การตัดเย็บของเธอได้อย่างเต็มที่ เธอยังได้ขาย
โรงงานของเธอให้กับหอการค้าขุ่ย ในราคา 150,000 เหรียญทองอีกด้วย

สำหรับหุ่นเดิมของพวกเธอในภัตตาคารसानกู สองพี่น้องได้ถอนตัวออกมาก่อนหน้า
นี้แล้ว พวกเธอปล่อยให้กุ่सानเหนียงจัดการมันอย่างเต็มที่ การถอนตัวของพวกเธอ
ทำให้กุ่सानเหนียงรู้สึกซับซ้อน

ด้วยความเจริญรุ่งเรืองของเมืองซานไห่ ในฐานะภัตตาคารแห่งแรก ภัตตาคารसानกู
เป็นดังเครื่องทำเงิน เป็นเวลานานมากแล้วที่เธอไม่ได้ทำอาหารด้วยตัวเอง ตอนนี้
เธอมุ่งเน้นความสามารถไปที่การเป็นเจ้าของอย่างเต็มที่

มีข่าวลือว่า กุ่सानเหนียวกำลังหาผู้ชายดีๆ เพื่อสร้างครอบครัวของเธอขึ้นมาใหม่

สถานการณ์เช่นนี้เป็นเรื่องปกติธรรมดาที่เกิดขึ้นในดินแดน หลังจากที่ยืนอย่าง
มั่นคงได้ ผู้สืบทอดจะเริ่มวางแผนการสร้างครอบครัวขึ้นมาใหม่

คนเหล่านี้เต็มไปด้วยความเคารพบูชาต่อโอหยางโซว สำหรับพวกเขาแล้ว เขาเป็น
ผู้ปกครองที่มอบชีวิตใหม่ให้แก่พวกเขา

.....

นอกจากนี้ ฝ่ายก่อสร้างยังได้สร้างคฤหาสน์เจ้าหญิงขึ้นมาในเมืองซานไห่ ทั้งชู่หยิงหยูและมู่ฉิงซีอายุถึงเกณฑ์แล้ว ดังนั้น เมื่อถึงเทศกาลโคมไฟ พวกเธอจะย้ายออกจากคฤหาสน์ผู้ว่าราชการ มาอยู่คฤหาสน์ของตัวเอง

ด้วยวิธีนี้ มันจะช่วยขจัดความกังวลของประชาชนลงได้

ก่อนหน้านี้ ชู่หยิงหยูและมู่ฉิงซีพักอยู่ที่คฤหาสน์ผู้ว่าราชการ ทำให้ประชาชนคิดว่า ลอร์ดเก็บเด็กสาวทั้งสองไว้ในบ้านในโดยอ้างว่าเป็นน้องสาวของลอร์ด ข่าวลือดังกล่าวได้ทำลายชื่อเสียงของชู่หยิงหยูและมู่ฉิงซี

การสร้างคฤหาสน์ของเจ้าหญิง เป็นการทำลายข่าวลือเหล่านั้นทั้งหมด

สำหรับปิงเอ๋อ เธอยังอายุไม่ถึงเกณฑ์ เธอจึงยังอาศัยอยู่ที่คฤหาสน์ผู้ว่าราชการกับโอหยางโซว